

Research Articles

Received : 06 January 2023

Revised : 07 December 2023

Accepted : 16 December 2023

ผลการใช้ชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดง สำหรับเด็กดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษา¹

Result of A Set of Movement Therapy Activities to Enhance Performing Arts Skill of Children with Down Syndrome at The Tertiary Education.

ภิตินันท์ อะภัย

Phitinan Aphai

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

Humanities and Social Sciences Chiang Mai Rajabhat University

E-mail : Phitinan_ap@cmru.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัด เพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดงสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษา โดยศึกษาผลก่อนและหลังการใช้กิจกรรมนาฏกรรมบำบัด กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 2 คน เป็นนักศึกษาดาวน์ซินโดรม หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาศิลปะการแสดง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design ซึ่งชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดงสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษา มีระยะเวลาในการทำกิจกรรม จำนวน 16 ครั้งๆ ละ 60 นาที เป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง และจากการพิจารณาค่าความสอดคล้อง (IOC) จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด 3 ท่านสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมมีสอดคล้องกัน และมีความเหมาะสมของกิจกรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก

ผลการศึกษาพบว่า ผลการใช้ชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดพบว่า เด็กดาวน์ซินโดรมมีทักษะด้านศิลปะการแสดง ซึ่งประกอบด้วยการเคลื่อนไหวด้านร่างกาย การเคลื่อนไหวด้านพื้นที่

¹ ทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประจำปีงบประมาณ 2564

การเคลื่อนไหวด้านเวลา และการเคลื่อนไหวด้านรูปแบบ สูงกว่าก่อนทำการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : นาฏกรรมบำบัด, ทักษะด้านศิลปะการแสดง, เด็กดาวน์ซินโดรม

Abstract

This research is experimental research. The purpose of this research is to develop a set of movement therapy activities for the enhancement of performing arts skills of Down Syndrome children in tertiary education, and to study the result of using a set of movement therapy activities for the enhancement of performing arts skills of Down Syndrome children in tertiary education by studying the results before and after using movement therapy activities.

The population used in the research was purposive sampling, consisting of 2 students with Down Syndrome at Bachelor of Arts Program in Performing Arts, Chiang Mai Rajabhat University by using a One Group Pretest – Posttest Design experiment which is a set of dance therapy activities to enhance performing arts skills for children with Down syndrome at the tertiary level, The duration included 16 activities, 60 minutes each, twice a week, 8 weeks in total, after considering the compliance values (IOC) from all 3 experts, it was concluded that the activity sets were consistent and appropriate, An overall was at a very good level.

The results of the research found that the results of the use of movement therapy. activities found that Children with Down Syndrome are skilled in performing arts which consists of body movements, space movement, time movement, and style movement was statistically significantly higher than before the experiment at the .05 level.

Keywords : movement therapy, performing arts skills, Down syndrome

1. บทนำ

พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.2551 หมวด 1 กล่าวถึง สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 5 ว่าคนพิการมีสิทธิทางการศึกษาได้รับเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นๆ ทางการศึกษา การให้บริการต้องคำนึงถึงความสามารถ

ความสนใจ ความถนัด และความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล (พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ, 2551) ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดประเภทของคนพิการออกเป็น 9 ประเภท คือ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา บุคคลที่มีปัญหาทางพฤติกรรม หรืออารมณ์ บุคคลออทิสติกและบุคคลพิการซ้อน

กลุ่มอาการดาวน์ซินโดรม จัดเป็นผู้พิการประเภทบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยจะมีพัฒนาการด้านต่าง ๆ ล่าช้ากว่าเด็กปกติในวัยเดียวกันมีความสามารถที่จะผ่านแต่ละขั้นตอนไปได้ช้าและมีข้อจำกัดอยู่ในระดับหนึ่งตามศักยภาพของตน จึงทำให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่และกล้ามเนื้อมัดเล็กช้ากว่าปกติ ความสามารถในการรับรู้และการเรียนรู้ค่อย ๆ ไม่เหมาะสมกับอายุจริงมีความสามารถจำกัด ในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น รวมถึงการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมทำให้มีความยากลำบากในการดำเนินชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2535) ด้วยเหตุนี้เด็กกลุ่มอาการดาวน์ซินโดรมจึงต้องมีการพัฒนาทักษะด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่ โดยเฉพาะการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ซึ่งเป็นความสามารถในการควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกาย เพราะกลุ่มอาการดาวน์ซินโดรมนั้น กล้ามเนื้อมัดใหญ่จะไม่แข็งแรง กล้ามเนื้ออ่อนนุ่ม ข้อต่อต่างๆ ยึดได้มาก ทำให้มีปัญหาทั้งทางด้านพัฒนาการต่างๆ ด้านการเคลื่อนไหวอวัยวะต่างๆ ของร่างกาย ทำให้การทำกิจกรรมในชีวิตประจำวันเป็นไปด้วยความยากลำบาก การควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกายและสมาธิเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียน ด้านศิลปะการแสดง เนื่องจากเป็นศาสตร์ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการสื่อสารผ่านการเคลื่อนไหวของร่างกาย ดังนั้น เพื่อการพัฒนาทักษะด้านศิลปะการแสดงของเด็กดาวน์ซินโดรมนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องฝึกการควบคุมร่างกายและสมาธิเป็นหลัก ธีรวิวัฒน์ วรรณวิชัย (2561) กล่าวว่า การพัฒนากิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กดาวน์ซินโดรมเป็นเรื่องท้าทายและอาจจะต้องใช้เวลาในการฝึกกิจกรรม เพราะเด็กแต่ละคนมีความต้องการที่แตกต่างกัน กระบวนการฝึกฝนเพื่อพัฒนาควรมีหลากหลายวิธี โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับเด็กให้มากที่สุด

กิจกรรมนาฏกรรมบำบัด เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะมุ่งเน้นการปฏิบัติการ สามารถฝึกปฏิบัติเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มให้ผู้เรียนได้ฝึกสมาธิ ควบคุมร่างกาย โดยนำหลักการเคลื่อนไหวที่มีความสัมพันธ์กับอารมณ์ความรู้สึก การสื่อสาร การใช้กล้ามเนื้อการทรงตัว การเคลื่อนไหวร่างกายที่สัมพันธ์กับอวัยวะแต่ละส่วนของร่างกายให้สามารถเคลื่อนไหวและเคลื่อนที่ได้อย่างสัมพันธ์กัน ประวิทย์ ฤทธิบูลย์ (2558) กล่าวว่า นาฏกรรมบำบัดเป็นศาสตร์ทางศิลปะแขนงหนึ่ง ที่นำกระบวนการหลักทางด้านนาฏกรรมมาบูรณาการร่วมกับหลักการทางการบำบัด โดยทางการแพทย์มีการนำนาฏกรรมบำบัดไปช่วยรักษาแล้วเกิดผลสำเร็จในหลายเรื่อง เช่น พัฒนาภาพลักษณ์ในเชิงบวก พัฒนาทักษะทางสังคมของเด็กดาวน์ซินโดรมที่มีภาวะสมาธิสั้นร่วมด้วย การทรงตัว การพัฒนาความรู้สึก

การเห็นคุณค่าในตนเอง และการเพิ่มทักษะด้านการสื่อสาร นาฏกรรมบำบัดจึงนับได้ว่าเป็นวิธีการอย่างหนึ่งที่สามารถแก้ไขปัญหาในด้านของสังคม อารมณ์ ความคิด และร่างกายได้

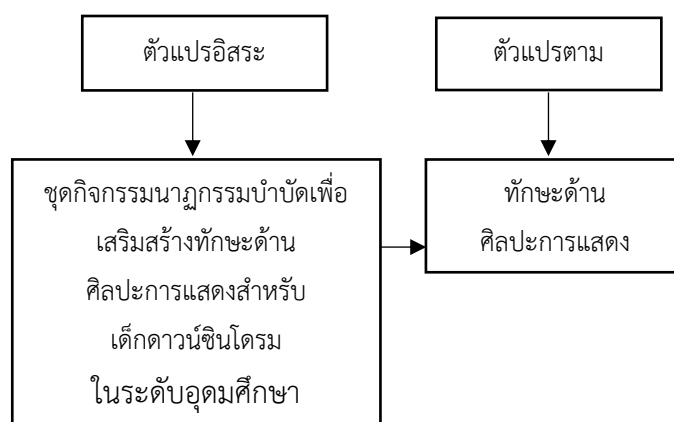
ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดและศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดงสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรมนักศึกษาสาขาศิลปะการแสดง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่เป็นกลุ่มเด็กดาวน์ซินโดรมให้มีทักษะด้านศิลปะการแสดงให้ดียิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดงสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรม ในระดับอุดมศึกษา

3. ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กดาวน์ซินโดรมที่เรียนหลักสูตรศิลปะการแสดง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยผู้วิจัยใช้การเลือกประชากรแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 2 คน ที่ได้รับการตรวจวินิจฉัยจากแพทย์ และมีใบรับรองแพทย์แสดงว่าเป็นดาวน์ซินโดรม โดยก่อนการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการขอจริยธรรมในมนุษย์ ตามระเบียบของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยเลขหมายการรับรองคือ IRBCMRU 2021/102.27.08 จากนั้นผู้วิจัยประชุมกับผู้ปกครองเพื่ออธิบายรายละเอียดการทำวิจัย และขอความยินยอมจากผู้ปกครอง โดยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มตัวอย่างการวิจัยนี้จะถูกเก็บเป็นความลับ หากมีการเสนอผลการวิจัยการตีพิมพ์บทความวิจัยจะไม่มีการระบุตัวตนข้อมูลส่วนตัว หรือใบหน้าของกลุ่มตัวอย่างในรายงานโดยเด็ดขาด

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัย

ที่มา : ภิตินันท์ อะภัย (2566)

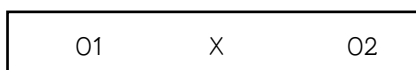
4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังขั้นตอนต่อไปนี้

1. นัดประชุมผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตทำการวิจัยและอธิบายจุดประสงค์ และขั้นตอนการทำวิจัยอย่างละเอียด พร้อมให้ผู้ปกครองเซ็นยินยอมให้ทำการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง
2. ยื่นโครงร่างพิจารณาการทำวิจัยในมนุษย์ เพื่อพิจารณาในด้านจริยธรรมในการวิจัยในมนุษย์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
3. นัดประชุมผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยอีกครั้ง เพื่อสัมภาษณ์เก็บข้อมูลพฤติกรรม รายบุคคล และทำการคัดกรองกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบประเมินทักษะด้านศิลปะการแสดง
4. นัดหมายวันทำกิจกรรม และทำกิจกรรมตามวันและเวลาที่กำหนด
5. หลังจบกิจกรรม ผู้วิจัยประเมินทักษะด้านศิลปะการแสดงของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้มาวิเคราะห์ และรายงานผลต่อไป

4.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเป็นการทดลองแบบกลุ่มเดียว (One Group Pretest-Posttest Design) เป็นการทดลองที่มีการวัดก่อนการทดลอง 1 ครั้ง หลังการทดลอง 1 ครั้ง มีลักษณะดังนี้

- O1 คือ แบบประเมินทักษะด้านศิลปะการแสดงก่อนการทดลอง (Pretest)
X คือ การใช้ชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัด (Treatment)
O2 คือ แบบประเมินทักษะด้านศิลปะการแสดงหลังการทดลอง (Posttest)
O1 และ O2 เป็นการวัดด้วยเครื่องมือชนิดเดียวกัน หรือคู่ขนานกัน

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ประกอบด้วย

- 4.2.1 ชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดงสำหรับเด็ก ดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษา จำนวน 8 กิจกรรม
- 4.2.1 แบบประเมินทักษะด้านศิลปะการแสดงของเด็กดาวน์ซินโดรมก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

4.3 การสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือ

วิธีสร้างเครื่องมือ

4.3.1 ชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดงสำหรับเด็กเด็กดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษา มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

4.3.2 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนาฏกรรมบำบัด ทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์ไดค์และทักษะการเคลื่อนไหวด้านศิลปะการแสดงเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดง

4.3.3 เลือกรูปแบบของกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดที่เหมาะสมกับเด็กเด็กดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษา

4.3.4 พัฒนาชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดงสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษา จำนวน 8 กิจกรรม

4.3.5 นำกิจกรรมที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบว่ากิจกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมายของการวิจัย และเหมาะสมที่จะนำไปใช้ได้หรือไม่โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ดังนี้ จำนวน 3 คน ดังนี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิพินต์ สุขบุญพันธ์ อาจารย์ ดร.ปิติสันต์ มุกดาสกุลภิบาล และ อาจารย์ ดร.ศรียา หงส์ยี่สิบเอ็ด เป็นผู้ตรวจสอบแล้วนำผลการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่ากิจกรรมนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ากิจกรรมนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่ากิจกรรมนั้นไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

โดยมีเกณฑ์การแปลค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) คือ ในแต่ละกิจกรรมจะต้องได้ค่าดัชนีไม่ต่ำกว่า 0.5 จึงจะถือว่ากิจกรรมนั้นมีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ได้ 1.5 นำกิจกรรมที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาทำการแก้ไขปรับปรุง ตามคำแนะนำ แล้วจึงนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับเด็กดาวน์ซินโดรมที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของกิจกรรม ว่าตรงตามวัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมายของการวิจัยหรือไม่ แล้วจึงนำมาแก้ไขปรับปรุงแล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย

4.3.6 นำชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดงสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษา ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยทำการทดลองกิจกรรม 16 ครั้ง ๆ ละ 60 นาที เป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง

4.3.7 แบบประเมินทักษะด้านศิลปะการแสดงของเด็กดาวน์ซินโดรม มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กดาวน์ซินโดรมและทักษะด้านศิลปะการแสดง เพื่อให้ทราบถึงโครงสร้างของทักษะด้านศิลปะการแสดงที่เหมาะสมกับเด็กดาวน์ซินโดรม

2. สร้างแบบประเมินทักษะด้านศิลปะการแสดงของเด็กดาวน์ซินโดรม ซึ่งเป็นแบบประเมินในส่วนของการดูการเปลี่ยนแปลง แบบ Rating Scale 5 ระดับ รวมทั้งหมด 12 ข้อ และบันทึกพฤติกรรมที่เด็กดาวน์ซินโดรมที่แสดงออกขณะปฏิบัติกิจกรรม

3. นำแบบประเมินไปหาความเที่ยงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบแล้วนำผลการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ แต่ละท่านให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

โดยมีเกณฑ์การแปลค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) คือ ในแต่ละข้อคำถามจะต้องได้ค่าดัชนี ไม่ต่ำกว่า 0.5 จึงจะถือว่าข้อคำถามนั้นมีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ได้

4.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดลำดับขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 ผู้วิจัยดำเนินการตามระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย จัดทำหนังสือขออนุญาตการทำวิจัยที่ทำในมนุษย์ โดยเลขหมายการรับรองคือ IRBCMRU 2021/102.27.08

1.2 ผู้วิจัยเชิญประชุมผู้ปกครองและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเด็กดาวน์ซินโดรมที่เข้าร่วมโครงการวิจัยเพื่อสร้างความเข้าใจในกระบวนการวิจัย และขอใบรับรองแพทย์การเป็นดาวน์ซินโดรม ทั้งนี้ได้รับการอนุญาตจากผู้ปกครอง

ขั้นตอนการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยสร้างความคุ้นเคยกับเด็กดาวน์ซินโดรม ที่ศึกษาที่สาขาศิลปะการแสดง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยใช้กิจกรรมเพื่อละลายพฤติกรรม และใช้วิธีการศึกษาแบบเจาะจง จำนวน 2 คน ที่ได้รับการตรวจวินิจฉัยจากแพทย์ มีใบรับรองแพทย์แสดงว่าเป็นดาวน์ซินโดรม ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองในการ อนุเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อตรวจสอบพฤติกรรมของนักศึกษา ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้าน ศิลปะการแสดงสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรม

ผู้วิจัยดำเนินการใช้ชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัด โดยจัดแผนดำเนินกิจกรรมทดลอง ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดกิจกรรมไว้ จำนวน 8 กิจกรรม ๆ ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที โดยแบ่งการทำกิจกรรมออกเป็น 3 ช่วง คือ ช่วงเตรียมความพร้อม 10 นาที ช่วงบำบัด 40 นาที และช่วงสรุป 10 นาที โดยผู้วิจัย จะใช้ชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเป็นกิจกรรมทดลอง ทั้งนี้ผู้วิจัยบันทึกการสังเกตขณะทำการทดลองทุกครั้ง โดยกิจกรรมมีดังนี้

กิจกรรมที่ 1 Balance Game I

มีจุดประสงค์เพื่อเรียนรู้การควบคุมร่างกาย สมาธิ การเคลื่อนไหวด้านร่างกาย โดยทรงตัวบนเส้นที่กำหนดให้ ฝึกการใช้ร่างกายตามคำสั่งผ่านท่านาฏยศัพท์ ซึ่งประกอบด้วยท่าตั้งวง ท่าจับคว่ำ ท่าจับหงาย ท่ากระดกเท้า ท่ายกเท้า ท่าก้าวเท้า ท่าประเท้า ท่าจรดเท้า และท่าชอยเท้า

กิจกรรมที่ 2 Balance Game II

มีจุดประสงค์เพื่อเรียนรู้การควบคุมร่างกาย สมาธิการเคลื่อนไหวด้านร่างกาย โดยทรงตัวบนเส้นที่กำหนดให้ ฝึกการใช้ร่างกายตามคำสั่งผ่านภาษาท่าทางนาฏศิลป์ ประกอบด้วยภาษาท่าทางนาฏศิลป์ ที่ใช้แทนคำพูด เช่น ฉันทน์ เธอ ท่าน ปฏิเสธ ท่าเรียก ท่าไป ภาษาท่าทางนาฏศิลป์อธิบายหรือกิริยาอาการ เช่น ท่ายืน ท่าเดิน ท่านั่ง และภาษาท่าทางนาฏศิลป์ที่ใช้แสดงอารมณ์ความรู้สึก เช่น ดีใจ เสียใจ โกรธ เศร้าโศก

กิจกรรมที่ 3 Your Space I

มีจุดประสงค์เพื่อเพื่อเรียนรู้การควบคุมร่างกาย สมาธิ การเคลื่อนไหวด้านพื้นที่ โดยผ่านการเคลื่อนไหวร่างกายในลักษณะบทบาทสมมติ ไปในทิศทางต่าง ๆ

กิจกรรมที่ 4 Your Space II

มีจุดประสงค์เพื่อเรียนรู้การควบคุมร่างกาย สมาธิ การเคลื่อนไหวด้านพื้นที่ โดยผ่านการเคลื่อนไหวร่างกายด้านรูปแบบ ไปในทิศทางต่าง ๆ โดยกำหนดพื้นที่การเคลื่อนไหวในตาราง 9 ช่อง

กิจกรรมที่ 5 Time to Move I

มีจุดประสงค์เพื่อเรียนรู้การควบคุมร่างกาย สมาธิ การเคลื่อนไหวด้านเวลา โดยผ่านการเคลื่อนไหว ร่างกายในลักษณะท่านาฏศิลป์ตะวันตก เช่น ท่า Marching Out, Marching In, Easy Walk, Step Touch, Lek Curl, Knee Up, Membo , Grapevine ที่มีลักษณะรวดเร็ว กะทันหัน ค้างนิ่ง หรืออย่างต่อเนื่องตามจังหวะและระยะเวลาที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 6 Time to Move II

มีจุดประสงค์เพื่อเรียนรู้การควบคุมร่างกาย สมาธิ การเคลื่อนไหวด้านเวลา โดยผ่านการเคลื่อนไหวร่างกายที่มีลักษณะรวดเร็ว กะทันหัน ค้างนิ่ง หรืออย่างต่อเนื่องตามจังหวะและระยะเวลาที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 7 Your Movement Your style I

มีจุดประสงค์เพื่อเรียนรู้การควบคุมร่างกาย สมาธิ การเคลื่อนไหวด้านรูปแบบ โดยผ่านการเคลื่อนไหววัยวะของร่างกาย ที่มีลักษณะเชิงซ้ำ นุ่มนวล หรือเร็ว ให้มีความสัมพันธ์กับพื้นที่ เวลา ตามที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 8 Your Movement Your style II

มีจุดประสงค์เพื่อเรียนรู้การควบคุมร่างกาย สมาธิ การเคลื่อนไหวด้านรูปแบบ ผ่านการเคลื่อนไหววัยวะของร่างกาย ให้มีความสัมพันธ์กับร่างกาย พื้นที่ รูปแบบ เวลา โดยนำกิจกรรมที่เคยทำมาผสมผสานกัน

1.3 ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลกับประชากรที่ใช้ในการวิจัย หลังจากการทำกิจกรรมเสร็จแล้วโดยใช้แบบประเมินทักษะด้านศิลปะการแสดงของเด็กดาวน์ซินโดรม ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม แบบสังเกตพฤติกรรมเด็กดาวน์ซินโดรม นำข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมาจากประชากรที่ใช้ในการวิจัย ไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมทางสถิติและนำเสนอผลทดลองก่อนและหลังการทำกิจกรรมเป็นค่าสถิติเพื่อเป็นการสนับสนุนผลการทดลองให้ครอบคลุมมากขึ้น

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการใช้ชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดงสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษา จะมีประโยชน์ที่จะได้รับ ดังนี้

5.1 กลุ่มตัวอย่างได้รับการพัฒนาทักษะทางด้านศิลปะการแสดง ผ่านชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัด

5.2 การนำผลงานวิจัยเป็นต้นแบบของการพัฒนาชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดงสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษา

5.3 องค์ความรู้ที่เกิดขึ้นจากงานวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาศิลปะการแสดงกับการบำบัดในประเทศไทยเป็นการจุดประกายความคิดและวิธีการเพื่อเป็นแบบแผนให้อนุชนรุ่นหลังได้ใช้เป็นวิธีการศึกษาและพัฒนาศาสตร์ด้านศิลปะการแสดงต่อไป

5.4 การนำไปใช้เพื่อบูรณาการองค์ความรู้ให้เข้ากับการเรียนการสอนในรายวิชาศิลปะการแสดงบำบัดซึ่งเป็นหนึ่งในรายวิชาของหลักสูตรระดับปริญญาตรี

6. การวิเคราะห์/ผลการวิจัย

ขั้นตอนของการจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลนี้ผู้วิจัยตามเครื่องมือที่ได้สร้างขึ้น ได้แก่

6.1 แบบประเมินทักษะด้านศิลปะการแสดงมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยแบ่งขั้นตอนการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

มากที่สุด	ได้คะแนน 5 คะแนน
มาก	ได้คะแนน 4 คะแนน
ปานกลาง	ได้คะแนน 3 คะแนน
น้อย	ได้คะแนน 2 คะแนน
น้อยที่สุด	ได้คะแนน 1 คะแนน

1.1 เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การประเมินทักษะด้านศิลปะการแสดง โดยใช้เกณฑ์ในการประเมิน ดังนี้

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้นที่ต้องการ}}$$

ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้แบ่งทักษะด้านศิลปะการแสดงออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ -1 ต่ำสุดเท่ากับ 1 คะแนน

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน และกำหนดเกณฑ์ความหมายของช่วงคะแนนต่าง ๆ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง เด็กดาวน์ซินโดรมมีทักษะด้านศิลปะการแสดง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง เด็กดาวน์ซินโดรมมีทักษะด้านศิลปะการแสดง อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง เด็กดาวน์ซินโดรมมีทักษะด้านศิลปะการแสดง อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง เด็กดาวน์ซินโดรมมีทักษะด้านศิลปะการแสดง อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง เด็กดาวน์ซินโดรมมีทักษะด้านศิลปะการแสดง อยู่ในระดับมากที่สุด

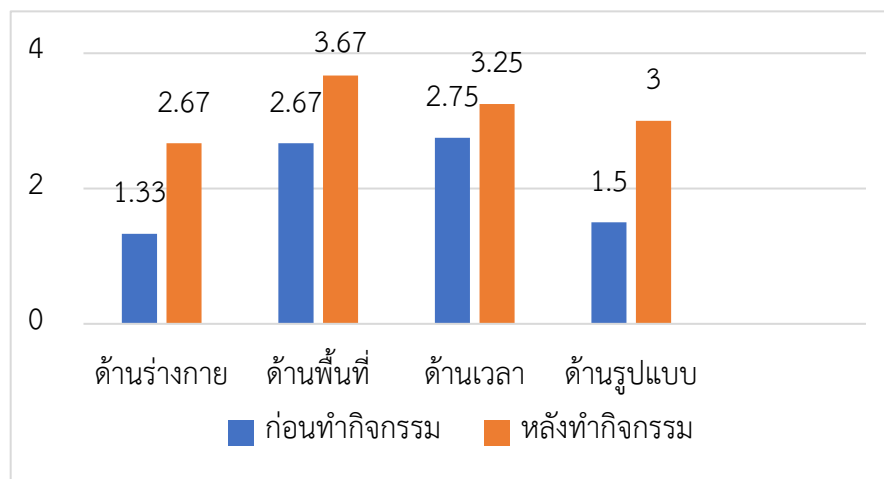
ผลการใช้ชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดงสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษา จากการใช้แบบประเมินทักษะด้านศิลปะการแสดง หลังจากการเก็บข้อมูลครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผล แสดงในรูปแบบตารางตามลำดับดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยทักษะด้านศิลปะการแสดงของเด็กดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษา ก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดงสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษา ($n = 2$) ของกลุ่มตัวอย่างคนที่ 1

ข้อ	ทักษะด้านศิลปะการแสดง	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง		
		$\bar{x}$	SD	การแปลผล	$\bar{x}$	SD	การแปลผล
1	การเคลื่อนไหวด้านร่างกาย	1.33	0.577	น้อยที่สุด	2.67	0.577	ปานกลาง
2	การเคลื่อนไหวด้านพื้นที่	2.67	0.577	ปานกลาง	3.67	0.577	มาก
3	การเคลื่อนไหวด้านเวลา	2.75	0.500	ปานกลาง	3.25	0.500	ปานกลาง
4	การเคลื่อนไหวด้านรูปแบบ	1.50	0.707	น้อย	3.00	0.000	ปานกลาง
รวม		2.06	0.590	น้อย	3.15	0.414	ปานกลาง

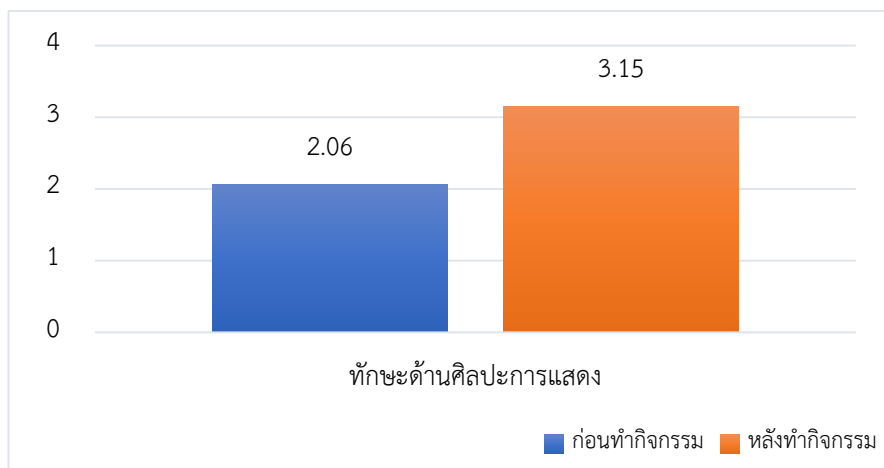
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1 มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดงสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษา พบว่า ทักษะด้านศิลปะการแสดงของกลุ่มตัวอย่างคนที่ 1 มีผลคะแนนเฉลี่ยที่เพิ่มสูงขึ้นทุกข้อ โดยเริ่มจากทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายด้านร่างกาย ก่อนทดลองมีค่าเฉลี่ยที่ 1.33 คือระดับน้อยที่สุด แต่หลังจากทำการทดลองมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 2.67 คือระดับปานกลาง ทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายด้านพื้นที่ ก่อนทดลองมีค่าเฉลี่ยที่ 2.67 คือระดับปานกลาง แต่หลังจากทำการทดลองมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.67 คือระดับมาก ทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายด้านเวลา ก่อนทดลองมีค่าเฉลี่ยที่ 2.75 คือระดับปานกลาง แต่หลังจากทำการทดลองมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.25 คือระดับปานกลาง และทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายด้านรูปแบบก่อนทดลองมีค่าเฉลี่ยที่ 1.50 ระดับน้อย แต่หลังจากทำการทดลองมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.00 คือระดับปานกลาง

จากผลการวิเคราะห์พบว่า คะแนนทักษะด้านศิลปะการแสดงของกลุ่มตัวคนที่ 1 หลังการทำการกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดงสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษามีค่าคะแนนที่สูงขึ้น โดยมีคะแนนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

รูปที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะด้านศิลปะการแสดง (รายด้าน) ของกลุ่มตัวอย่างคนที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรม

ที่มา : ภาตินันท์ อะภัย (2566)

รูปที่ 3 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะด้านศิลปะการแสดง ของกลุ่มตัวอย่างคนที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังการใช้กิจกรรม สรุปโดยรวม

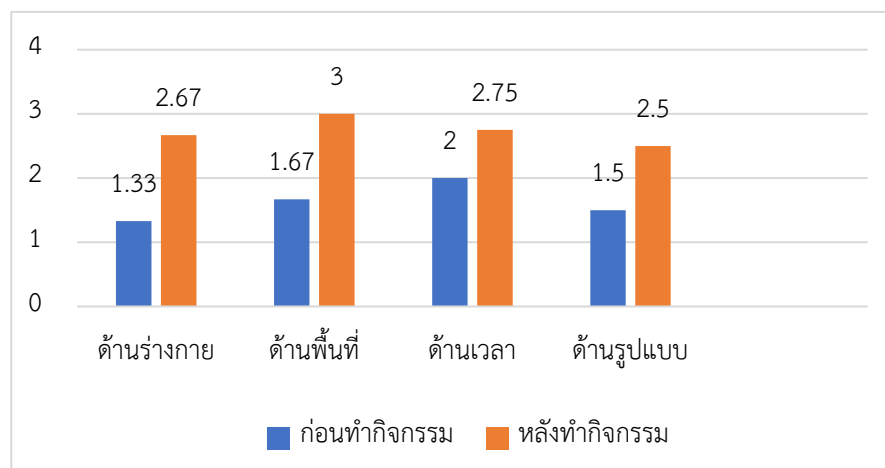
ที่มา : ภาตินันท์ อะภัย (2566)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยทักษะด้านศิลปะการแสดงของเด็กดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษา ก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดงสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษา ($n=2$) ของกลุ่มตัวอย่างคนที่ 1

ข้อ	ทักษะด้านศิลปะการแสดง	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง		
		$\bar{x}$	SD	การแปลผล	$\bar{x}$	SD	การแปลผล
1	การเคลื่อนไหวด้านร่างกาย	1.33	0.577	น้อยที่สุด	2.67	1.155	ปานกลาง
2	การเคลื่อนไหวด้านพื้นที่	1.67	0.577	น้อยที่สุด	3.00	1.000	ปานกลาง
3	การเคลื่อนไหวด้านเวลา	2.00	0.500	น้อย	2.75	0.433	ปานกลาง
4	การเคลื่อนไหวด้านรูปแบบ	1.50	0.707	น้อย	2.50	0.000	ปานกลาง
รวม		1.87	0.613	น้อย	2.96	0.596	ปานกลาง

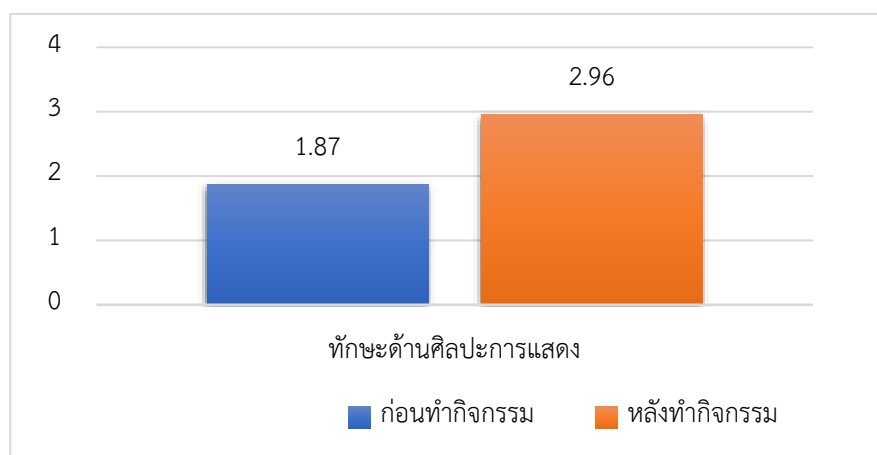
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2 มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดงสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษา พบว่า ทักษะด้านศิลปะการแสดงของกลุ่มตัวอย่างคนที่ 1 มีผลคะแนนเฉลี่ยที่เพิ่มสูงขึ้นทุกข้อ โดยเริ่มจากทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายด้านร่างกาย ก่อนทดลองมีค่าเฉลี่ยที่ 1.33 คือระดับน้อยที่สุด แต่หลังจากทำการทดลองมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 2.67 คือระดับปานกลาง ทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายด้านพื้นที่ ก่อนทดลองมีค่าเฉลี่ยที่ 1.67 คือระดับน้อยที่สุด แต่หลังจากทำการทดลองมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.00 คือระดับปานกลาง ทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายด้านเวลา ก่อนทดลองมีค่าเฉลี่ยที่ 2.00 คือระดับน้อย แต่หลังจากทำการทดลองมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 2.75 คือระดับปานกลาง และทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายด้านรูปแบบก่อนทดลองมีค่าเฉลี่ยที่ 1.50 ระดับน้อย แต่หลังจากทำการทดลองมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 2.50 คือระดับปานกลาง

จากผลการวิเคราะห์พบว่า คะแนนทักษะด้านศิลปะการแสดงของกลุ่มตัวคนที่ 2 หลังการทำการกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดงสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษามีค่าคะแนนที่สูงขึ้น โดยมีคะแนนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

รูปที่ 4 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะด้านศิลปะการแสดง (รายด้าน) ของกลุ่มตัวอย่างคนที่ 2 ระหว่างก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรม

ที่มา : ภิตินันท์ อะภัย (2566)

รูปที่ 5 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะด้านศิลปะการแสดง ของกลุ่มตัวอย่างคนที่ 2 ระหว่างก่อนและหลังการใช้กิจกรรม สรุปโดยรวม

ที่มา : ภิตินันท์ อะภัย (2566)

8. การสรุปผลและการอภิปรายผล

ในการวิจัยเรื่องผลการใช้ชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดงสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษาครั้งนี้สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ผลการศึกษาการใช้ชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดงสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษา พบว่า

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 1 มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดงสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษาพบว่า ทักษะด้านศิลปะการแสดงของกลุ่มตัวอย่างคนที่ 1 มีผลคะแนนเฉลี่ยที่เพิ่มสูงขึ้นทุกข้อ โดยเริ่มจากทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายด้านร่างกาย ก่อนทำกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยที่ 1.33 คือระดับน้อยที่สุด แต่หลังจากทำกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 2.67 คือระดับปานกลาง ทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายด้านพื้นที่ ก่อนทำกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยที่ 2.67 คือระดับปานกลาง แต่หลังจากทำกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.67 คือระดับมาก ทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายด้านเวลา ก่อนทำกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยที่ 2.75 คือระดับปานกลาง แต่หลังจากทำกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.25 คือระดับปานกลาง และทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายด้านรูปแบบก่อนทำกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยที่ 1.50 ระดับน้อย แต่หลังจากทำกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.00 คือระดับปานกลาง

ซึ่งค่าเฉลี่ยโดยรวมของทักษะด้านศิลปะการแสดงของกลุ่มตัวอย่างคนที่ 1 ก่อนและหลังการทำกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดงสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษา อยู่ที่ 2.06 และ 3.15 โดยมีคะแนนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเท่ากับ 0.590 และ 0.414 เมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองใช้ชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดงสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษาของกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองใช้กิจกรรมสูงกว่าก่อนการทดลองใช้กิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มตัวอย่างคนที่ 2 มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดงสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษาพบว่า ทักษะด้านศิลปะการแสดงของกลุ่มตัวอย่างคนที่ 2 มีผลคะแนนเฉลี่ยที่เพิ่มสูงขึ้นทุกข้อ โดยเริ่มจากทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายด้านร่างกาย ก่อนทดลองมีค่าเฉลี่ยที่ 1.33 คือระดับน้อยที่สุด แต่หลังจากทำการทดลองมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 2.67 คือ ระดับปานกลาง ทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายด้านพื้นที่ ก่อนทดลองมีค่าเฉลี่ยที่ 1.67 คือระดับน้อยที่สุด แต่หลังจากทำการทดลองมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.00 คือระดับปานกลาง ทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายด้านเวลา ก่อนทดลองมีค่าเฉลี่ยที่ 2.00 คือระดับน้อย แต่หลังจากทำการทดลองมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 2.75 คือระดับปานกลาง และทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายด้านรูปแบบก่อนทดลองมีค่าเฉลี่ยที่ 1.50 ระดับน้อย แต่หลังจากทำการทดลองมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 2.50 คือระดับปานกลาง

ซึ่งค่าเฉลี่ยโดยรวมของทักษะด้านศิลปะการแสดงของกลุ่มตัวอย่างคนที่ 2 ก่อนและหลังการทำกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดงสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษา อยู่ที่ 1.87 และ 2.96 โดยมีคะแนนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเท่ากับ 0.613 และ 0.596 เมื่อเปรียบเทียบ

ค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองใช้ชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดงสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษาของกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองใช้กิจกรรมสูงกว่าก่อนการทดลองใช้กิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิจัยเรื่องชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดงสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษา ครั้งนี้สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

ผลการศึกษาการใช้ชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดงสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษา พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะด้านศิลปะการแสดงของกลุ่มตัวอย่าง หลังทำการทดลองสูงกว่า ก่อนการทดลองใช้ชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าหลังกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดนั้น กลุ่มตัวอย่างมีทักษะด้านศิลปะการแสดงที่ดีขึ้น เนื่องจากผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมโดยนำหลักของนาฏกรรมบำบัด หลักการเคลื่อนไหวด้านศิลปะการแสดง และทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไคค์ ซึ่งมีความสอดคล้องกับพรรณพัชร เกษประยูร (2562) กล่าวว่า องค์ประกอบที่เป็นส่วนสำคัญของการเคลื่อนไหวร่างกาย ประกอบด้วย ร่างกาย พื้นที่ เวลาและรูปแบบ และยังสอดคล้องกับ มัทนิ รัตนิน (2555) กล่าวว่า ในศาสตร์ของศิลปะการแสดงทุกแขนงหัวใจสำคัญพื้นฐานในการแสดงคือ “หลักการเคลื่อนไหว” ซึ่งนักแสดงที่มีพื้นฐานการเคลื่อนไหวที่ดีก็จะสร้างและออกแบบการแสดงได้ดีตามไปด้วยและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ระวีวรรณ วรรณวิไชย (2561) พบว่า เด็กดาวน์ซินโดรมที่มีอาการสมาธิสั้นร่วมมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ต่ำกว่าก่อนใช้กิจกรรมนาฏศิลป์บำบัดอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

9. ข้อเสนอแนะงานวิจัย

9.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

9.1.1 การทำงานวิจัยเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ผู้วิจัยต้องมีการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยอย่างดี ควรมีการปรึกษาผู้ปกครองและผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

9.1.2 การนำชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดงสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรมในระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยหรือผู้ดำเนินกิจกรรม จะต้องมีความเข้าใจรูปแบบของนาฏกรรมบำบัดเป็นอย่างดี เพื่อความถูกต้องและเกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาทักษะด้านศิลปะการแสดง

9.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

9.2.1 การทำวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาชุดกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านศิลปะการแสดง ดังนั้นในการทำวิจัยต่อไป นักวิจัยอาจนำกิจกรรมนาฏกรรมบำบัดไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านอื่น ๆ ของเด็กที่มีความต้องการประเภอื่น ๆ

10. กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประจำปี 2564 ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เป็นอย่างสูงที่ได้ให้ทุนอุดหนุนการทำวิจัยครั้งนี้

11. เอกสารอ้างอิง

- ประวิทย์ ฤทธิบุญ. (2558). การศึกษาการใช้นาฏกรรมบำบัดต่อความเครียดของผู้ต้องขังชายแรกเข้าในทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง จังหวัดปทุมธานี. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรรณพัชร เกษประยูร. (2562). การเคลื่อนไหวร่างกายในการแสดงนาฏศิลป์. *Journal of Humanities and Social Sciences (HUSO)*. 3(1), 36-48.
- พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ. (2551). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 125 ตอนที่ 28 ก. หน้า 3.
- มัทนี รัตน์. (2555). ศิลปะการแสดงละคร (Acting) หลักเบื้องต้นและการฝึกซ้อม. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ระวีวรรณ วรรณวิไชย. (2561). การพัฒนาชุดกิจกรรมนาฏศิลป์บำบัดสำหรับเด็กดาวน์ซินโดรมที่มีอาการสมาธิสั้นร่วมด้วย. วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2535). แผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 2 เล่ม 1. กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.